

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΤΑΞΤΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΜΑΣ

ΚΙΘΑΡΑΣ ΔΕΝ ΦΤΥΝΟΥΝ ΝΟΤΕΣ

ΞΕΡΟΥΜΕΝΗΣ ΖΩΗΣ

ΚΟΙΝΟΤΟΠΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ ΤΗΣ VILLA AMALLIAS

Ως ανθρώπινα όντα τρέφουμε απεριόριστη αγάπη για τη ζωή και τη ελευθερία, θεωρώντας την δεύτερη απαραίτητο όρο της πρώτης. Ταυτόχρονα, αγαπάμε και την μουσική που αποτελεί κατ'εξοχήν έκφραση της ζωής κα' στοχεύοντας στην απελευθέρωση της από τη μουσική βιομηχανία και το εμπόρευμα, εν τέλει, στοχεύουμε στην απελευθέρωση της ίδιας της ζωής μας.

Κάτω, λοιπόν, απ' αυτή την βάση λειτουργούμε ως ομάδα συναυλιών στο χώρο της Villa Amalias, συνερχόμενοι σε συνέλευση ανοιχτή σε όσους ενδιαφέρονται, κάθε Τετάρτη 20.30, εξαιρουμένων των ατόμων με εξουσιαστικές τάσεις. Διαχειριζόμαστε το χώρο και τον χρόνο μας, αποφασίζοντας συλλογικά, υπολογίζοντας όλες τις απόψεις με τη ίδια βαρύτητα και έχοντας στο νου μας πάντα ως στόχο τη συνδιαμόρφωση, τόσο μεταξύ των υποκειμένων που αποτελούμε την ομάδα, όσο και της ίδιας της ομάδας με τις υπόλοιπες της Villa Amalias. Αλλά πέρα από τη συναπόφαση, αυτό που επίσης θέτουμε ως στόχο είναι και η συνεκτέλεση αυτών που αποφασίζουμε, με την καταχώριση μεταξύ μας <αρμοδιοτήτων> - ευθυνών που δεν είναι μόνιμη, αλλά ανά διαστήματα αλλάζει, επιδιώκοντας έτσι την κατάργηση οποιωνδήποτε <ειδικών> και την από μέρους μας ενασχόληση με όσο το δυνατόν περισσότερα θέματα από αυτά που κάθε φορά απασχολούν την ομάδα. Γιατί μία συναυλία δεν αρχίζει ούτε τελειώνει το βράδυ κατά τη διάρκεια του οποίου πραγματοποιείται.

Έχει αρχίσει μέρες πριν, με τη συζήτηση - προετοιμασία π.χ. της αφίσας που θα καλεί στη συναυλία, το πολιτικό περιεχόμενό της, την κολλησή της και τελειώνει τις επόμενες μέρες με τον καθαρισμό του χώρου ώστε να είναι έτοιμος για το επόμενο εγχείρημα.

Αυτά τα εγχειρήματα θέλουμε να είναι

εξόδοι, για αυτό και δεν κινηγάμε ούτε και δεχόμαστε κανενός είδους χορηγία. Στηρίζομαστε στις δυνάμεις μας στον κόσμο, φυσικά, που στηρίζει τέτοιες προσπάθειες. Για αυτό και στις συναυλίες μας δεν υπάρχει <είσοδος>, με την έννοια της υποχρεωτικότητας, αλλά προωθούμε την ελεύθερη συνεισφορά για την κάλυψη των εξόδων της εκάστοτε συναυλίας (που είναι περισσότερο ' όταν πρόκειται για ξένο συγκρότημα) με ένα τρόπο, ώστε να επιμερίζονται αυτά τα έξοδα με την συμμετοχή όλων. Το ρόλο αυτό επιτελεί το -γνωστό σε όλους- <κουτί>, που καλύπτει έξοδα όπως η συντήρηση των μηχανημάτων του ήχου, και τουλάχιστον, τα μεταφορικά έξοδα των ξένων συγκροτημάτων. Δεν επιδιώκουμε μόνο την οικονομική ενίσχυση των <απ' έξω>, δεν τους βλέπουμε ως <πελάτες> ή απλώς ως θεατές αλλά θέλουμε να τους θεωρούμε <συνδιοργανωτές> απαιτώντας τα αυτονόητα σεβασμό του χώρου, θεωρώντας τον ως δικό τους, καθώς και υπεύθυνη στάση και συμπεριφορά.

Βέβαια, όλες αυτές οι επιλογές δεν είναι τυχαίες ούτε ένα απλό βίτσιο που τυχόν έχουμε αλλά επιλογές συνειδητές, πιστές στην ιδέα της αυτοοργάνωσης και με ένα πείσμα, που μας διατρέχει, να πείσουμε ως προς το εφικτό της <ουτοπίας> και το ανεπίτρεπτο της αποστειωμένης πραγματικότητας. Δικαιωνόμαστε μέσα απ' τη δράση μας.

Έχει αρχίσει μέρες πριν, με τη συζήτηση - προετοιμασία π.χ. της αφίσας που θα καλεί στη συναυλία, το πολιτικό περιεχόμενό της, την κολλησή της και τελειώνει τις επόμενες μέρες με τον καθαρισμό του χώρου ώστε να είναι έτοιμος για το επόμενο εγχείρημα.

Αυτά τα εγχειρήματα θέλουμε να είναι **απευθείας**, για αυτό και δεν κινηναίμε ούτε και δεχόμαστε κανέναν διάδοχο χροήγο. Στοιχίζομαστε στις δίκες μας δυνάμεις και στον κόσμο, φυσικά, που στηρίζει τέτοιες προσπάθειες. Για αυτό και στις συναυλίες μας δεν υπάρχει <είσοδος>, με την έννοια της υποχρεωτικότητας, αλλά προωθούμε την ελεύθερη συνεισφορά για την κάλυψη των εξόδων της εκάστοτε συναυλίας (που είναι περισσότερα ' όταν πρόκειται για ξένο συγκρότημα) με ένα τρόπο, ώστε να επιμερίζονται αυτά τα έξοδα με την συμμετοχή όλων. Το ρόλο αυτό επιτελεί το -γνωστό σε όλους- <κουτί>, που καλύπτει έξοδα όπως η συντήρηση των μηχανημάτων του ήχου, και τουλάχιστον, τα μεταφορικά έξοδα των ξένων συγκροτημάτων. Δεν επιδιώκουμε μόνο την οικονομική ενίσχυση των <απ' έξω>, δεν τους βλέπουμε ως <πελάτες> ή απλώς ως θεατές αλλά θέλουμε να τους θεωρούμε <συνδιοργανωτές> απαιτώντας τα αυτονόητα σεβασμό του χώρου, θεωρώντας τον ως δικό τους, καθώς και υπεύθυνη στάση και συμπεριφορά.

Βέβαια, όλες αυτές οι επιλογές δεν είναι τυχαίες ούτε ένα απλό βίτσιο που τυχόν έχουμε αλλά επιλογές συνειδητές, πιστές στην ιδέα της αυτοοργάνωσης και με ένα πείσμα, που μας διατρέχει, να πείσουμε ως προς το εφικτό της <ουτοπίας> και το ανεπίτρεπτο της αποστειρωμένης πραγματικότητας. Δικαιωνόμαστε μέσα απ' τη δράση μας.

ΘΕΛΩ ΝΑ ΧΟΡΕΨΩ

ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΣΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΜΥΑΛΑ ΣΑΣ

ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΛΑΒΑΡΑ ΣΑΣ ΣΤΑ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΑ ΤΑ ΒΛΕΜΜΑΤΑ ΣΑΣ

ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΨΥΧΙΑΤΡΕΙΑ ΣΕ ΘΑΛΑΜΟΥΣ ΑΕΡΙΩΝ ΚΑΙ ΣΕ ΑΣΤΙΚΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ

ΣΕ ΑΣΦΑΛΙΤΙΚΑ ΜΠΟΥΝΤΡΟΥΜΙΑ ΚΑΙ ΒΑΘΙΑ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΑ ΛΑΓΟΥΜΙΑ

ΘΕΛΩ ΝΑ ΧΟΡΕΨΩ

ΓΙΑ ΠΕΘΑΜΕΝΕΣ ΑΓΑΠΕΣ ΓΙΑ ΤΩΝ ΨΗΦΟΦΟΡΩΝ ΤΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΗΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ ΤΟΥΣ ΕΓΚΛΩΒΙΣΜΕΝΟΥΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗΣ ΑΜΦΙΒΟΛΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥΣ ΕΡΑΣΤΕΣ

ΕΙΜΑΙ ΠΡΟΙΟΝ ΤΗΣ ΝΟΣΗΡΗΣ ΣΟΥ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ

...ΓΙΑΤΙ ΣΤΗ ΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ ΠΟΥ ΜΑΣ

ΠΟΤΙΖΕΙ Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΔΕΝ ΑΝΑΛΛΟΝΟΜΑΣΤΕ

ΣΤΙΣ ΚΡΥΕΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΟΜΑΔΑ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

VILLA AMALLIAS